

τὸ μέρος ἐκείνο ἢ κόμη. Ἄλλ' ὁ τραυματίας, τέλειος τύπος κ ο υ τ σ α θ ά κ η καὶ πρὸ παντὸς ἐπιθυμῶν νὰ διατηρήσῃ ἀθίκτους τὰς περιφέρειμους ἀ φ ε λ ε ί α ς του, ἀντέστη εἰς τοῦτο ζωηρῶς καὶ ἀνεκραύχασε :

— Προτιμῶ νὰ πεθάνω παρὰ νὰ κόψω τὰ μαλλιά μου !

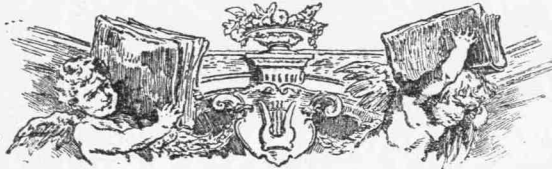
Καὶ ἐδέεσε νὰ γείνη ὅπως αὐτὸς ἠθέλησεν, ὁ δὲ ἱατρὸς ἐπέδεσεν ὅπως ὅπως τὸ τραῦμα.

Τὰ θεατρικὰ κομματικὰ εἶνε πολὺ ἐξημμένα. Παντοῦ συζητοῦν περὶ Βερῶνῃ καὶ Παρασκευοπούλου, αἱ συζητήσεις δὲ αὐταὶ εἶνε πολλάκις τόσο θερμαί, ὥστε ἐπεμβαίνει καὶ ἡ Ἀστυνομία. Τὸ ζωηρότερον θεατρικὸν κέντρον εἶνε ἐν πα τ σ α τ ζ ῖ δ ι κ ο εἰς τὰ Χαυτεῖα. Ἐκεῖ μετὰ τὴν παράστασιν συνέρχονται οἱ φίλοι τοῦ ἐνδὸς κόμματος καὶ τοῦ ἄλλου καὶ τρώγουν καὶ πίνουν καὶ συζητοῦν μέχρι πρωίας. Ὁ κόσμος ἀκούει τὰς φωνάς των καὶ νομίζει ὅτι συζητοῦν πολιτικὰ ἄλλ' ἅμα σταθῆ κανεῖς ἐν λεπτόν, θύκωσθ ἑκατοντάκις προφερόμενα τὰ ὀνόματα τῶν πρωταγωνιστριῶν. Μίαν νύκτα, ἢ μάλλον μίαν πρωίαν, βερωνισαί καὶ παρασκευοπουλισαί ἤλθον εἰς ρῆξιν. Φιάλη πλήρης οἴνου ἐξεσφενδονίσθη ὑπὸ τινος παρασκευοπουλιστοῦ καὶ ἐτραυματίσε δεινῶς τὸν ἀντίπαλον· οὕτω δ' ἐχύθη τὸ πρῶτον αἷμα τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἀγῶνος καὶ τὸ τελευταῖον, ἐλπίζομεν, διότι δι' αὐτὸν ἀρκεῖ ἡ μελάνη ὄσσην ἐκχύνουν καθεικάστην οἱ συζητηταὶ καὶ οἱ κριτικοὶ τοῦ τύπου.

Ἐν Ζαχαροπλαστεῖον τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ δίδει παγωτὸν ὀνομαζόμενον «Φαῦστα-Παρασκευοπούλου», Μαργ α ρ ῖ τ α ν δὲ ἐπωνόμασαν οἱ ἀδελφοὶ Λιάπη, οἱ γνωστοὶ ἀρωματοποιοί, ἐν ἄρωμα εἰς ἀνάμνησιν τῆς Μαργαρίτας, τοῦ δράματος τοῦ κ. Περσειάδου, παρασταθέντος φέτος ἐν τῷ θεάτρῳ Τόσχα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Εἰς τῶν συντακτῶν τοῦ παρισινοῦ Χρόνου ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ζολᾶ, ἐπανελθόντος ἐκ Λονδίνου. Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου εἶνε λίαν ἐνδιαφέρουσαι. Τὸ Λονδίνον, λέγει, τὸν ἐνέπνευσε καὶ σκοπεῖ βραδύτερον νὰ γράψῃ μυθιστόρημα ἢ σκηνὴ τοῦ ὁποίου θὰ ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀγγλικῇ μητροπόλει. Ἦδη καταγίνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς τριλογίας του, ὡς τὴν ὀνομάζει, ἥτις τριῶν μυθιστορημάτων ἐπιγραφόμενων Λούρεθ, Ρώμη, Παρίσι, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον θὰ ἔχῃ θέμα τὸν θρησκευτικὸν μυστικισμόν, τὸ δεύτερον τὸν παπισμὸν καὶ τὸ τρίτον τὸν σοσιαλισμὸν.

— Ὁ παρ' ἡμῶν πρέσβυς τῆς Σερβίας κ. Βλάδαν Γεώργεβιτς ὁ μεταφράσας εἰς τὴν σερβικὴν καὶ τὴν Μερόπην, προτίθεται νὰ μεταφράσῃ ὁμοίως καὶ τὴν Φαίσταν, τὸ νέον δράμα τοῦ κ. Βερνερδάχη.

— Ὁ ἐπιφανὴς ἀρχαιολόγος Φουρτβαϊγκλερ ἐξέδωκεν ἐσχάτως λαμπρὸν ἔργον ἐπιγραφόμενον «Ἀριστοουργήματα τῆς ἑλληνικῆς πλαστικῆς». Τὸ κείμενον ἀπαρτίζεται ἐκ γυλιῶν περίπου σελίδων μετὰ ἑκατὸν εἰκόνων καὶ τεσσαράκοντα φωτιστύπων πινακῶν.

— Ὁ ἑλληνὸς δημοσιογράφος καὶ οἰκονομολόγος κ. Δημήτριος Γεωργιάδης ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ἐν

Παρίσις γαλλιστὶ μελέτην περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀπάντησιν τῆς οἰκονομολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Λόου.

— Ἐτελεύτησεν ἐσχάτως εἰς τῶν διαπρεπεστάτων ἄγγλων καθηγητῶν, ὁ Βενιαμὶν Ζόουετ, καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ὄξωνίας. Ἐκ τῶν μεγάλων αὐτοῦ ἔργων εἶναι ἡ εἰς τὴν ἄγγλικὴν κλασικὴν μεταφράσις τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος μετὰ σοφιστῶν εἰσαγωγῶν, τῶν «Πολιτικῶν» τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς συγγραφῆς τοῦ Θουκυδίδου. Ὁ Ζόουετ δὲν ἐγίνωσκε μόνον κατὰ βάθος τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ κατώρθωνε νὰ ἐμβαθύνῃ καὶ εἰς τὸ ἦθος αὐτῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ τούτου ἕνεκα αἱ μεταφράσεις του εἶναι ἀληθῆ ἀριστοουργήματα.

— Εἰς τῶν συντακτῶν τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ διατρίβοντος Παύλου Βουρζὲ περὶ τῶν ἰδεῶν τῶν ἐκφρασθεῖσων ἐν τῷ ἐν Λονδίῳ συνεδρίῳ ὑπὸ τοῦ Ζολᾶ. Ὁ γάλλος μυθιστοριογράφος συμφωνεῖ πλερέστατα πρὸς τὰς ἰδέας ταύτας, φρονῶν ὅτι ὅχι μόνον δὲν ἐκπίπτει, ἀλλ' ἀπειναντίας τιμᾶται εἰς συγγραφὴς καὶ ὑψοῦται γράφων ἐν τῷ καθημερινῷ τύπῳ, εὐρύνει τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν του, ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν στενωτέραν μετὰ τοῦ κοινού, καὶ ἀποκτᾷ κύρος καὶ δημοτικότητα πολὺ χρήσιμον διὰ τὰ βιβλία του. Ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων ἔφερε τὸ τοῦ Σαιν-Μπέβ, τοῦ ἐξόχου κριτικοῦ, ὁ ὁποῖος τόσο δόξην ὀφείλει εἰς τὰς περιφίμους Δευτέρας του.

Ἐπιστημονικά

Ὁ Ἐρβέρτος Σπένσερ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Α. Τσιμπούρακης ἐπεμφεν ἀντίτυπον τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης μεταφράσεως τῶν Πρώτων Ἀρχῶν τοῦ Ἀγγλοῦ φιλοσόφου ἔγραψε πρὸς τὸν μεταφραστὴν τὰ ἑξῆς: «Εἶνε δι' ἐμὲ εὐάρεστος ἐκκληζῆς ὅτι γῶρα ἐπὶ παιδείᾳ πρὸ τῶσων αἰῶνων διακριθεῖσα, ἐκτιμᾷ μεταγενέστερον ἤδη προῖον συνθετικῆς φιλοσοφίας. Χαίρω ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ ἰδέαι διαδίδονται εἰς τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἐλπίζω δὲ ὅτι τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἀποτελέσματα θὰ εἶνε δι' ὑμᾶς εὐχάριστα καὶ ὅτι οἱ κόποι ὑμῶν δὲν θάποθῶσιν εἰς μάτην».

— Ὁ κ. Π. Καστρομένος, τέως ἔφορος τῶν ἐν Δελφοῖς ἀρχαιοτήτων ἐκδίδει προσεχῶς ἱστορικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν αὐτοῦ πραγματείαν περὶ Δελφῶν.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριῶσεων τῆς ἐν Βερολίῳ Βασιλικῆς Ἀκαδημίας, ὁ Βίργωβ ἔκαμε σπουδαιότατην ἀνακοίνωσιν περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων καταμετρήσεων ἀρχαίων τινῶν ἀθηναϊκῶν κρανίων, καὶ ἄλλοτε καὶ ἐσχάτως. Ὅτι διακρίνει γενικῶς τὰ κρανία ταῦτα, εἶνε ἡ σμικρότης τοῦ ἔσωτερου αὐτῶν ὄγκου. τῆς χωρητικότητος, ἐξ οὗ, κατὰ τὴν νῦν ἐν χρῆσει παρατηρητικὴν μέθοδον, θὰ ἐδύνατό τις νὰ τα κατατάξῃ εἰς καμίαν τῶν σημερινῶν ἀγρίων φυλῶν. Τοῦτο κατὰ τὸν Βίργωβ, ἀποδεικνύει ἐσφαλμένην τὴν θεωρίαν τῶν πλείστων ἀνθρωπολόγων, τεκμαιρομένων τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ κρανίου.

— Ὁ ἄγγλος φιλόσοφος Φρεϊδερίκος Χάρρισον, ὁ πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας, ὠμίλησεν ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ περὶ θετικισμοῦ καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ. Ὁ ἐπιφανὴς λόγιος ἐχαρακτήρισεν τὸν θετικισμόν ὡς ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνατροπὴν καὶ ὡς σύνθεσιν θρησκείας καὶ ἐπιστήμης, ἥτις εἰσδύουσα εἰς τὰς συνειδήσεις καὶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων, ἐξασκεῖ σπουδαιότατην ἐπίδρασιν πρὸς τὸ καλὸν τῆς κοινωνίας.

Καλλιτεχνικά

Ὁ ὑπὸ παρισινοῦ χρυσοκόου πρό τινῶν ἐτῶν κατασκευασθεὶς καλλιτεχνικώτατος ἀδαμάντινος πυργίσκος κατ' ἀπομίμησιν τοῦ πύργου Ἐμφέλ, πρόκειται νὰ προσεξεθῇ ὡς δῶρον ἐκ μέρους τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ εἰς τὸν Τσάρον. Ἡ ἀξία του ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Μουσικά

Τὸ νέον ἔργον τοῦ ἑλληνικοῦ μελοποιοῦ Σαμᾶρα ἐπιγράφεται: Οἱ ἀλιεῖς τοῦ Δουνάβεως, ἐπὶ στίχων τοῦ Ἰλλικα. θὰ παρασταθῇ δὲ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον ἐν Μιλάνῳ.